

[Camrø]

på folk, der ansat på rigshospitalet, og som udtaler kritik af disse forhold.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at vi i Københavnsområdet og i Danmark som helhed ikke kan leve med truslen fra Barsebäck. Det moderne samfund rummer talrige stressfaktorer, som truer menneskers psykiske og sociale tilværelse, men vi tror, at den trussel, som Barsebäckværket udgør, giver talrige mennesker en følelse af magtesløshed, en fornemmelse af, at systemets effektivitet går forud for hensynet til mennesker.

Vi vender os imod den form for effektivitet, som energiproduktion ved hjælp af atomkraft er udtryk for. Der findes mindre farlige alternativer, og dem må vi anvende. Den seneste ulykke i Tjernobyl har klart vist, hvor sårbar vor klode er for disse vidtrækkende ulykker, og vi har kun ét værn for menneskeheden, nemlig at eliminere risikoen for ulykker ved at lukke værkerne.

Socialdemokratiet ønsker, at et så stort flertal som muligt i det danske folketing nu retter henvendelse til den svenske regering med anmodning om, at Barsebäckværket lukkes.

Svend Åge Petersen (KF):

Dette socialdemokratiske beslutningsforslag om, at den danske regering skal anmode den svenske regering om at lukke Barsebäckværket, indeholder for så vidt ikke noget nyt. Allerede under tidligere miljøminister Ivar Nørgaard blev der i 1978 af miljøstyrelsen udarbejdet en redegørelse om mulige konsekvenser af en ulykke på Barsebäckværket, og i 1982 – da hr. Erik Holst var miljøminister – blev problematikken omkring Barsebäckværket drøftet her i folketinget. Nu tager socialdemokratiet igen fat på emnet.

Retfærdigvis skal det siges, at forslaget blev fremsat den 22. april 1986, altså nogle dage inden kernekraftuheldet i Sovjetunionen skete. Det ville dog være meget urealistisk at behandle forslaget uden hensyn til, at der er sket et uheld på et sovjetisk kernekraftanlæg – et anlæg med en efter alt at dømme meget mangelfuld sikkerhed – et uheld, der på den mest overbevisende måde demonstrerede, hvordan man i Sovjetunionen blæser på befolkningens sikkerhed, og så når ulykken er sket. Tilmed undlod man at orientere andre lande om, hvad der var

sket, hvor stort et omfang uheldet havde, og hvad man fra myndighedernes side i Sovjetunionen gjorde for at begrænse følgerne af uheldet. Det må virkelig give anledning til bekymring, at netop de østeuropæiske lande med de kernekraftværker, der har de ringeste sikkerhedsforanstaltninger, også har tilladt sig at undlade at informere nabolandene, når det så endelig gik galt.

Jeg tror ikke, at der hverken i Sverige eller i Danmark er mange, der mener, at placeringen af Barsebäckværket er særlig heldig. Vi har også megen forståelse for den angst, som ulykken i Sovjetunionen har fremkaldt også i den danske befolkning. Men jeg tror, at det efter uheldet i Sovjetunionen er klart for de fleste, at den største fare for den danske befolkning slet ikke er Barsebäckværket, men derimod de kernekraftværker, der i dag er i drift i bl.a. Sovjetunionen og DDR.

Der er for mig ingen tvivl om, at sikkerheden ved kernekraftværkerne i Sverige og Vesttyskland er langt, langt bedre end ved kernekraftværkerne i de østeuropæiske lande.

Det er derfor også med tilfredshed, vi konstaterer, at vor miljøminister nu har fået etableret indledende forhandlinger med DDR om en effektiv orientering i tilfælde af uheld på et kernekraftværk i DDR.

Vi må fra det konservative folkepartis side anmode miljøministeren om straks at optage forhandlinger med Sovjetunionen om lignende aftaler, således at den danske regering ved at eventuelt nyt uheld straks vil blive orienteret herom, således at vi i Danmark kan tage de fornødne forholdsregler for bedst muligt at beskytte befolkningen imod de skader, uheldet kunne medføre.

Et yderligere forslag til miljøministeren er, at der udarbejdes beredskabsplaner om, hvordan befolkningen skal forholde sig i tilfælde af nye kernekraftuheld. Under hensyn til den manglende sikkerhed ved kernekraftanlæggene i de østeuropæiske lande skal sådanne planer udarbejdes for alle dele af Danmark og ikke alene for Københavnsområdet.

Når man er bosat i Sønderjylland, hvor der ikke er langt til flere vesttyske kernekraftanlæg – der heldigvis har den samme høje grad af sikkerhed som Barsebäckværket – kan det måske være lidt svært at se, hvorfor netop Barsebäckværkets placering ustandselig er til drøftelse. Uheldet i Sovjet-